

AGENTSCHAP UITBETALING GROEIPAKKET

Beslissing Geschillencommissie nr. 2023/123 van 20 oktober 2023

INLEIDENDE SAMENVATTING

Startbedrag geboorte – Geboorte in het buitenland (Portugal) – Terugkeer naar Vlaanderen – Termijn 2 maanden na geboorte

Het kind ... werd geboren in Portugal. Het startbedrag geboorte werd door verwerende partij voorafbetaald op 23 november 2022. Verwerende partij stelt echter vast dat het kind pas op 2 juni 2023 in Vlaanderen werd gedomicilieerd en stelt per brief van 10 juli 2023 verzoekster ervan in kennis dat zij geen recht zou hebben op het startbedrag geboorte (ten bedrage van 1.190,68 EUR (geïndexeerd bedrag)¹ voor het kind, omdat het kind niet binnen de twee maanden in Vlaanderen ingeschreven was en vordert bijgevolg het startbedrag geboorte terug.

Verzoekster betwist de terugvordering van het startbedrag geboorte. Zij heeft het kind op 30 januari 2023 ingeschreven bij de Belgische ambassade te Portugal. Binnen de twee weken na de geboorte van het kind zouden zij en haar echtgenoot met het kind naar België zijn gekomen. Volgens de verzoekster zou de vader het kind aangeboden hebben bij de gemeente.

Het kindwerd na de geboorte ingeschreven op een Belgische ambassade. Door deze inschrijving werd niet voldaan aan de voorwaarden van artikel 8, §3, Groeipakketdecreet en kan er geen recht op startbedrag geboorte toegekend worden vanaf de geboorte. De Geschillencommissie oordeelt bijgevolg dat deze inschrijving niet kan beschouwd worden als zijnde een verblijf op Belgisch grondgebied.

Verzoekster zou onmiddellijk na de geboorte verwerende partij hebben gecontacteerd en gevraagd hebben hoeveel tijd ze had voor de inschrijving omdat ze wou weten vanaf wanneer ze kindergeld zou ontvangen. Verwerende partij zou telefonisch meegedeeld hebben dat men niet wist dat hier een tijdspanne voor bestond en dat de inschrijving met terugkerende kracht ging gebeuren als zij de geboorte kon aantonen. Verzoekster merkt op, dat indien verwerende partij telefonisch correct meegedeeld had dat er maar een tijdspanne was van twee maanden voor inschrijving, ze een oplossing had gezocht om dit vroeger in orde te brengen. Verzoekster meldt eveneens dat het gezin over een minimuminkomen van minder dan 1.700 EUR per maand beschikt. Verzoekster wijst erop dat haar kind binnen de twee weken na zijn geboorte feitelijk in België was en dat ze door de miscommunicatie van verwerende partij niet wist dat de inschrijving wel degelijk binnen de 2 maanden moest gebeuren.

Ter staving van het verblijf binnen de 2 weken na de geboorte in België, beweert verzoekster dat de vader met de documenten onmiddellijk naar de gemeente is gegaan, waar er een kopie zou genomen zijn en er gevraagd werd dat verzoekster zelf langs moest komen na haar herstel was om de inschrijving af te ronden. Dit omdat de vader het kind niet had erkend voor de geboorte. Zij merkt op dat bij deze

¹ T/5 van 13 februari 2023-Indexering van de bedragen vanaf 1 december 2022.

onverschuldigde betalingen dienen te worden teruggevorderd (cfr. art. 103 Groeipakketdecreet) bij de ontvanger (cfr. Toelichtingsnota 19 d.d. 18/05/21-aangepast d.d. 26/10/21).

De toekenningsvoorwaarden om recht te geven op gezinsbijslagen zijn bepaald in artikel 8 Groeipakketdecreet: “§1. Een kind geeft recht op gezinsbijslagen als het: 1º zijn woonplaats heeft in het Nederlandse taalgebied. (...) §3. De gezinsbijslagen zijn niet verschuldigd voor de kinderen die worden opgevoed of lessen volgen buiten België. De Vlaamse Regering kan algemene vrijstellingen van het vorige lid verlenen.” Aangezien het kind werd geboren in het buitenland (Portugal) is principieel niet voldaan aan de voormelde toekenningsvoorwaarden en dient er te worden onderzocht of één van de algemene vrijstellingen zoals bepaald bij besluit van de Vlaamse Regering van toepassing is.

De Geschillencommissie oordeelt, uit wat voorafgaat, dat het bewijs van de verblijfplaats van het kind voorlopig niet kan vastgesteld worden voor de mogelijke toepassing van de algemene vrijstelling op basis van artikel 47, 7º, van het BVR Rechtgevend kind. Deze vrijstelling betreft kinderen die buiten België geboren worden, terwijl een van de ouders zijn woonplaats in het Nederlandse taalgebied heeft, op voorwaarde dat het verblijf van de moeder en van het kind buiten België niet langer dan twee maanden na de geboorte duurt.

Verzoekster ontvangt sinds 7 september 2022 een Belgische arbeidsongeschiktheidsuitkering en de vader van het kind ontvangt een Belgische werkloosheidsvergoeding. Geen van beide ouders is verbonden door een arbeidsovereenkomst voor werknemers op het ogenblik van de geboorte van het kind. Verzoekster of de vader van het kind kunnen niet als “migrerende werknemer” beschouwd worden, met als gevolg dat het recht op het startbedrag geboorte ook niet kan toegekend worden op basis van artikel 7.1 en 7.2. van de Europese Verordening nr. 492/2011, zoals vertaald in een administratieve onderrichting van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket voor de uitbetalingsactoren, namelijk voormelde Toelichtingsnota 22 van 26 april 2022.

Na beraadslaging en om al de voormelde elementen, oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering van de verzoekster ontvankelijk doch **ongegegrond** is, in die zin dat het startbedrag geboorte voor het kind ... ten onrechte werd toegekend ten bedrage van 1.190,68 EUR, rekening houdend met artikel 47, 7º, van het BVR Rechtgevend kind. De terugvordering van verwerende partij d.d. 10 juli 2023 is bijgevolg correct.

Daarenboven kan er ook een onderzoek gedaan worden naar een eventueel recht op startbedrag geboorte voor het kind ... geboren in Portugal. Verzoekster kan zich hiervoor richten tot: General Directorate for Social Security: DIREÇÃO-GERAL DA SEGURANÇA SOCIAL Largo do Rato, nº 1 1296-144 LISBOA Direção Geral da Segurança Social - segsocial.pt: org_2301_pt_en.pdf (missoc.org).

////////////////////////////////////

Opgroeien

Opgroeien
Geschillencommissie Groeipakket
Hallepoortlaan 27
1060 BRUSSEL
opgroeien.be
groeipakket.be/geschillencommissie

OPGROEIEN REGIE GESCHILLENCOMMISSIE GROEIPAKKET

BESLISSING
NR. 2023/123
20 oktober 2023

REPERTORIUMNR. GC/23/A0284

INZAKE:

- Verzoekster -

TEGEN :

.....;

- Verwerende partij –

1. Over het procedureverloop:

Gelet op het verzoek dat door verzoekster bij de Geschillencommissie Groeipakket¹ werd ingediend, per e-mail d.d. 24 juli 2023, gericht tegen de beslissing van verwerende partij d.d. 10 juli 2023;

¹ Bij de bepalingen van artikel 104, 1^e lid van het Groeipakketdecreet werd er bij Kind en Gezin (Opgroeien Regie) een geschillencommissie ingericht. In toepassing van het 2^e lid van voormeld artikel kan er tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan na afloop van de termijn waarin hij op basis van dit decreet een beslissing moet nemen (met uitzondering van de in het 3^e lid bepaalde uitzonderingen), alleen beroep worden ingesteld bij deze geschillencommissie.

Gelet op de beslissing van de Geschillencommissie d.d. 10 augustus 2023 waarbij aan verzoekster de ontvankelijkheid van het verzoek werd meegedeeld;

Gelet op het feit dat beide partijen behoorlijk in kennis werden gesteld dat zij hun belangen op de zitting van 20 oktober 2023 kunnen komen verdedigen of zich daarbij door een raadsman of een gemachtigde kunnen laten vertegenwoordigen;

Gelet op het feit dat verzoekster via digitale weg (Teams) deelnam aan de zitting van 20 oktober 2023 en werd gehoord;

Gelet op het feit dat de verwerende partij niet aanwezig is noch vertegenwoordigd op de zitting van 20 oktober 2023;

Er werden geen leden van de Geschillencommissie gewraakt.

2. Over de feiten van de zaak:

De verzoekster woont sinds 13 augustus 2020 te Ze woont sinds 8 januari 2018 wettelijk samen met

Hun kind werd geboren in Portugal. Het startbedrag geboorte werd door verwerende partij voorafbetaald op 23 november 2022. Verwerende partij stelt echter vast dat het kind pas op 2 juni 2023 in Vlaanderen werd gedomicilieerd en stelt per brief d.d. 10 juli 2023 verzoekster ervan in kennis dat zij geen recht zou hebben op het startbedrag geboorte (ten bedrage van 1.190,68 EUR (geïndexeerd bedrag)² voor het kind, omdat het kind niet binnen de twee maanden in Vlaanderen ingeschreven was en vordert bijgevolg het startbedrag geboorte terug.

Verwerende partij ontving vooralsnog nog geen formeel bewijs dat verzoekster en het kind tijdig in Vlaanderen verbleven.

Verzoekster betwist de terugvordering van het startbedrag geboorte. Zij heeft het kind op 30 januari 2023 ingeschreven bij de Belgische ambassade te Portugal. Binnen de twee weken na de geboorte van het kind, zouden zij en haar echtgenoot met het kind naar België zijn gekomen. Volgens de verzoekster zou de vader het kind aangeboden hebben bij de gemeente.

3. Standpunt van verzoekster

3.1. Bij verzoek d.d. 24 juli 2023 formuleert verzoekster haar grieven als volgt:

"(...) Ik ontving van jullie een brief waarin staat dat ik mijn startpakket terug moet betalen , Ik ga hiervoor in beroep voor volgende redenen; Mijn kindje is geboren 13/1/23 in Portugal wat opvoorrand is goed gekeurd door het ziekenfonds.

Binnen de 2 weken na geboorte zijn wij naar belgie gekomen maar was ik niet in staat om naar de gemeente te gaan, dus mijn man hee al de geboorte papieren afgegeven en ze zeiden als u beter bent kom dan het kindje laten zien dan kunnen we de inschrijving afronden , mijn man was gegaan met mijn zoontje maar ik moest komen met hem.

² T/5 van 13 februari 2023-Indexering van de bedragen vanaf 1 december 2022.

Ik contacteerde onmiddellijke jullie en vroeg hoeveel jd ik had voor de inschrijving omdat ik wou weten vanaf wanneer ik kindergeld zou ontvangen.

Deze vrouw vertelde mij dat ze NIET wist dat hier een tijdspanne opstond , en dat het in terugkerende kracht ging werken als ik zijn geboorte kon aantonen . Dit telefoongesprek gebeurde met nummer

Als deze werknemer mij correct vertelde dat ik maar 2 maand had , had ik een oplossing gezocht om dit vroeger in orde te brengen , Ik was mij van geen kwaad bewust en wachte tot ik 100% was om met mijn kindje alleen buiten te gaan.

Ten 2 de leven wij onder een minimum inkomen van minder dan 1700 euro.

Mijn kindje is een Belgisch kind, dat hier 2 weken na zijn geboorte ook was en door miscommunicatie van jullie kant wist ik niet dat de inschrijving wel degelijk binnen de 2 maand moest gebeuren .

Ik hoop dat dit recht gezet kan worden, en ik ook het kindergeld van deze maanden kan ontvangen (...).

3.2. Per e-mails d.d. 25 juli 2023 bezorgde verzoekster op verzoek van het secretariaat van de Geschillencommissie de volgende aanvullende informatie aangaande eventuele bewijsstukken over het feitelijk verblijf in Vlaanderen na de geboorte:

“(...) Helaas doe ik nooit beroep op kind en gezin ook niet bij mijn andere kinderen ,ik doe namelijk altijd beroep op de huisarts . (...)”

“(...) Ik had wel zijn Belgisch paspoortje van na zijn geboorte ,ik heb hem direct ingeschreven bij de Belgische ambassade, deze heb ik moet inwisselen bij de gemeente voor zijn nieuw paspoort, als u contact opneemt met de gemeente of de Belgische ambassade kunnen ze dit beamen? (...)”

3.3. Per e-mail d.d. 6 oktober 2023 bezorgde verzoekster op verzoek van het secretariaat van de Geschillencommissie de volgende aanvullende informatie aangaande haar socio-professioneel statuut en dat van de vader van het kind:

“(...) Ik was op vervroegd zwangerschapsverlof en de vader van mijn kind werkzoekende. (...)”

3.4. Per e-mail d.d. 10 oktober 2023 bezorgde verzoekster op verzoek van het secretariaat van de Geschillencommissie de volgende aanvullende informatie aangaande eventuele bewijsstukken over het feitelijk verblijf in Vlaanderen na de geboorte:

“(...) Mijn man is met de documenten van ons zoontje direct naar de gemeente gegaan waar ze koppies hebben genomen en ze zeiden als ik beter was dat ik eens moest langs komen en dat het dan in orde was , daarom was ik mij niet bewust van tijdsdruk.

Ik word niet opgevolgd via kind en gezin , bij al mijn kinderen word dit gedaan door de huisarts.

Er is wel een inspecteur bij ons thuis geweest van, dus die kunnen u een verslag geven en de wijkagent ook maar dit was na inschrijving natuurlijk.

Dus door mis informatie heeft dit aangesleept en had ik mij hier geen kwaad bewust van omdat de gemeente mijn zoon en zijn papieren had gezien en ik pas ben langs geweest tot ik hiervoor in staat was, en zoals gezegd ik had ook..... gebeld om te vragen hoe lang ik tijd had hem in te schrijven, en hier geen antwoord op heb gekregen dat dit dus binnen 2 maand moest.

Dus het attest van de gezinsinspecteur heeft heeft (...).”

3.5. Per e-mail d.d. 16 oktober 2023 bezorgde verzoekster op verzoek van het secretariaat van de Geschillencommissie de volgende aanvullende informatie aangaande het telefoongesprek met verwerende partij en eventuele bewijsstukken van doktersafspraken en vaccins in Vlaanderen na de geboorte:

“(…) Nee helaas weet ik de datum niet meer van het telefoongesprek, normaal gezien zijn de telefoon gesprekken naar..... toch opgenomen dus hebben ze deze? Deze werden gemaakt met mijn nr Zal ik zelf naar..... bellen om te vragen of ze deze nog hebben?

Nee ik heb geen facturen van de huisarts .

De eerste waren in Portugal na geboorte en de volgende pas later ivm met sterkere immuniteit op latere leeftijd. (...).”

Ter zitting legt de verzoekster uit dat zij na de bevalling terug naar België gereisd is met de wagen. Zij heeft haar kindje aangegeven bij de Belgische ambassade in Portugal. Zij heeft telefonisch de uitbetalingsactor gecontacteerd in verband met de inschrijvingsperiode na de bevalling maar de uitbetalingsactor zou daarop geen antwoord hebben kunnen geven. De vader is met het kindje naar het gemeentehuis in België gegaan maar doordat hij het kindje niet voor de geboorte erkend had, moest zij zich zelf komen aanbieden; de gemeente had aangegeven dat dit kon zodra het haar paste waarbij zij wijst op de zware bevalling die zij gehad heeft. Zij stelt dat ze geen bewijzen van haar verblijf in Vlaanderen na de bevalling kan voorleggen.

4. Standpunt van verwerende partij:

4.1. Beslissing van verwerende partij d.d. 10 juli 2023:

Bij beslissing per brief d.d. 10 juli 2023 heeft verwerende partij verzoekster ervan in kennis gesteld dat zij geen recht zou hebben op het startbedrag geboorte (ten bedrage van 1.190,68 EUR) voor het kind, geboren in Portugal, omdat het niet binnen de twee maanden in Vlaanderen ingeschreven was.

4.2. Standpunt van verwerende partij d.d. 5 september 2023 zoals bezorgd aan het secretariaat van de Geschillencommissie:

“(…) Het kind is op 13/01/2023 in Portugal geboren. Het startbedrag was door op voorhand uitbetaald op 23/11/2022.

..... stelt vast dat..... pas op 2/06/2023 in Vlaanderen werd gedomicilieerd. Daardoor was er geen recht op het startbedrag: een kind dat buiten België geboren wordt, terwijl één van de ouders zijn woonplaats in het Nederlandse taalgebied heeft, heeft recht op het startbedrag op voorwaarde dat het kind binnen twee maanden na de geboorte zijn officiële woonplaats in het Nederlandse taalgebied heeft (artikels 47 en 50 van het BVR Rechtgevend kind).

Op 10/07/2023 werd het startbedrag teruggevorderd (zie brief in bijlage).

..... ontving tot op vandaag nog geen enkel bewijs dat moeder en kind
tijdig in Vlaanderen verbleven.

Er is een controle aan huis gevraagd op 4/07/2023 maar daar is nog geen resultaat van beschikbaar.
Mocht blijken dat het kind al eerder in Vlaanderen woont (i.e. voor de officiële inschrijvingsdatum),
dan zullen we het dossier herzien.

Tot dan is..... van mening dat de terugvordering terecht werd opgemaakt.
(...).”

**4.3. Per e-mail d.d. 12 oktober 2023 bezorgde de verwerende partij op verzoek van het
secretariaat van de Geschillencommissie de volgende aanvullende informatie aangaande het
resultaat van de sociale controle:**

“(..)

De sociale controle werd uitgevoerd in september 2023. De conclusie van de sociaal inspecteur luidt:
“Voor het kind,, kan niet aangetoond worden dat het kind reeds in
België verbleef voor zijn inschrijving op 09/06/2023. werd op
13/01/2023 geboren in Portugal. verklaarde dat zij tot 27/01/2023 in
Portugal verbleef. Om het verblijf in België voor de periode vanaf 27/01/2023 tot 09/06/2023 te
staven ontving de gezinsinspecteur de volgende stukken: - rekening uittreksels AXA met betalingen
op 01/06 en 02/06 - afspraken voor voor dossierbespreking bij VDAB
op 16/05/2023 en 02/06/2023. Er werd niet aangetoond dat ze op deze afspraak aanwezig was.
..... leverde geen bewijs dat zij binnen de twee maanden na de geboorte
met..... terugkeerde naar België en dat het kind
..... hier verbleef voorafgaand aan 09/06/2023. **Aan de hand van de
verklaring van de buren is er het vermoeden dat het gezin niet vaak aanwezig is in België.”**

Agodi verstrekte volgende info:

-:
 - schooljaar 2019-2020:
 - Schooljaar 2022-2023: huisonderwijs
 - Schooljaar 2023-2024: huisonderwijs
-:
 - Schooljaar 2023-2024: huisonderwijs.

Aan het dossierbeheer wordt gevraagd het dossier grondig te herbekijken in het licht van de
conclusies van de sociaal inspecteur.

(...).”

**4.4. Per e-mail d.d. 13 oktober 2023 bezorgde de verwerende partij op verzoek van het secretariaat
van de Geschillencommissie de volgende aanvullende informatie aangaande het socio-
professioneel statuut van verzoekster en de vader van het kind en aangaande het resultaat van de
sociale controle:**

“(…) ontvangt een werkloosheidsvergoeding en is sinds 7/09/2022 arbeidsongeschikt. Geen van beide ouders heeft een arbeidscontract waardoor er geen recht is op de export van het startbedrag geboorte (TN22.5 en VO492/2011).

Het dossier wordt maandag aanstaande besproken op een intern overleg: de vraag is of de betalingen al dan niet moeten worden stopgezet op basis van de conclusies van de sociaal inspecteur: vermoeden van vertrek naar het buitenland zonder afschrijving in het RR. (...)”

4.5. Per e-mail d.d. 13 oktober 2023 bezorgde de verwerende partij op verzoek van het secretariaat van de Geschillencommissie de volgende aanvullende informatie aangaande het controleverslag:

“(…) Aanvullend op de mail van deze ochtend, vinden jullie in bijlage het controleverslag. (...)”

4. Beoordeling in rechte:

5.1. Betreffende het recht op het startbedrag geboorte in het kader van het Groeipakketdecreet:

Artikel 9, §1, eerste lid Groeipakketdecreet bepaalt: *“De geboorte van een rechtgevend kind geeft recht op een startbedrag geboorte van 1100 euro³.”*

Het begrip ‘startbedrag geboorte’ wordt als volgt gedefinieerd in artikel 3, §1, 41° Groeipakketdecreet: *“startbedrag geboorte: een eenmalige toelage die uitbetaald wordt naar aanleiding van de geboorte van een rechtgevend kind”*.

Het begrip ‘rechtgevend kind’ wordt als volgt gedefinieerd in artikel 3, §1, 34° Groeipakketdecreet: *“rechtgevend kind: een kind dat een recht op gezinsbijslagen doet ontstaan”*.

De toekenningsvoorwaarden om recht te geven op gezinsbijslagen zijn bepaald in artikel 8 Groeipakketdecreet:

“§1. Een kind geeft recht op gezinsbijslagen als het:

1° zijn woonplaats heeft in het Nederlandse taalgebied. (...)

§3. De gezinsbijslagen zijn niet verschuldigd voor de kinderen die worden opgevoed of lessen volgen buiten België.

De Vlaamse Regering kan algemene vrijstellingen van het vorige lid verlenen.”

Aangezien het kind werd geboren in het buitenland (Portugal) is principieel niet voldaan aan de voormelde toekenningsvoorwaarden en dient er te worden onderzocht of één van de algemene vrijstellingen zoals bepaald bij besluit van de Vlaamse Regering van toepassing is.

Artikel 12 Groeipakketdecreet bepaalt immers het volgende: *“De Vlaamse Regering kan algemene vrijstellingen bepalen waarbij een startbedrag adoptie en een startbedrag geboorte kunnen worden toegekend als de voorwaarden niet vervuld zijn.”*

³ T/5 van 13 februari 2023-Indexering van de bedragen vanaf 1 december 2022.

De algemene vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor het startbedrag geboorte zijn bepaald in artikel 50 van het Besluit van 5 oktober 2018 van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de diverse hoedanigheden van het rechtgevend kind en betreffende de vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor de gezinsbijslagen, de startbedragen geboorte en adoptie en de universele participatietoelagen (hierna BVR Rechtgevend kind) onder 'Afdeling 2. Algemene vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor het startbedrag geboorte'.

Artikel 50 BVR Rechtgevend kind bepaalt:

"Voor de volgende kinderen gelden algemene vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor de startbedragen geboorte:

1° voor een kind dat geboren wordt buiten België, als er een recht op gezinsbijslagen toegekend wordt voor dat kind op basis van een algemene vrijstelling als vermeld in artikel 47 tot en met 49 van dit besluit, en als de volgende voorwaarden cumulatief vervuld zijn:

- a) de gezinsbijslagen worden toegekend vanaf de eerste dag van de maand van de geboorte;*
- b) er bestaat geen recht op het startbedrag geboorte krachtens de regelgeving van een andere deelentiteit, krachtens buitenlandse wets- of reglementsbepalingen of krachtens regels die van toepassing zijn op het personeel van een volkenrechtelijke instelling. De minister kan bepalen wat wordt verstaan onder recht op een startbedrag geboorte krachtens buitenlandse wets- of reglementsbepalingen of krachtens regels die van toepassing zijn op het personeel van een volkenrechtelijke instelling;*

2° voor een kind dat geboren wordt in een land waarop de Europese Verordening nr. 492/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2011 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Unie van toepassing is, als de volgende voorwaarden cumulatief vervuld zijn:

- a) een van de ouders, de persoon die geen bloed- of aanverwant is tot en met derde graad van de ouder en met wie de ouder feitelijk of wettelijk samenwoont, of de echtgenoot of echtgenote van de ouder is een zelfstandige;*
- b) de gezinsbijslagen worden toegekend vanaf de eerste dag van de maand van de geboorte;*
- c) het kind heeft binnen twee maanden na de geboorte zijn woonplaats in het Nederlandse taalgebied;*
- d) er bestaat geen recht op startbedrag geboorte krachtens de regelgeving van een andere deelentiteit."*

De Geschillencommissie stelt vast dat er in het voorliggende dossier geen sprake is van een zelfstandige ouder op het ogenblik van de geboorte van het kind, zodat er geen toepassing is van voormeld artikel 50, 2° BVR Rechtgevend kind.

De Geschillencommissie stelt vast dat er in het voorliggende dossier geen sprake is van een gedetacheerde werknemer of ambtenaar op het ogenblik van de geboorte van het kind voor de mogelijke toepassing van de artikelen 48 en 49 BVR Rechtgevend kind.

Daarnaast verwijst voormeld artikel 50, 1° BVR Rechtgevend kind naar de algemene vrijstellingen zoals bepaald in artikel 47 BVR Rechtgevend kind:

"§1. Voor de volgende kinderen gelden algemene vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor gezinsbijslagen, vermeld in artikel 8, §3, eerste lid, van het decreet van 27 april 2018:

1° kinderen die in België al een eindexamen secundair onderwijs hebben verworven en die niet-hoger onderwijs volgen buiten België. Deze afwijking wordt beperkt tot maximaal één schooljaar. De

vakantieperiodes, vermeld in artikel 21, eerste lid, van dit besluit, maken deel uit van het schooljaar;

2° kinderen die hoger onderwijs volgen buiten België. Deze afwijking geldt voor de hele periode van het gevolgde onderwijs. De vakantieperiodes, vermeld in artikel 28 van dit besluit, maken deel uit van het academiejaar;

3° kinderen die tijdens de twaalf maanden, vermeld in artikel 40 van dit besluit, vrijwilligerswerk verrichten of een opleiding of stage volgen buiten België, op voorwaarde dat ze een attest, waarvan de minister het model bepaalt, kunnen voorleggen, respectievelijk van de betrokken vrijwilligersorganisatie, de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening of de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding;

4° kinderen die gedurende maximaal drie jaar buiten België verblijven wegens medische redenen van het kind of van de ouder, de persoon die geen bloed- of aanverwant is tot en met de derde graad van de ouder en met wie de ouder feitelijk samenwoont of de echtgenoot of echtgenote van de ouder. De medische redenen worden gestaafd met een medisch getuigschrift. Het medisch attest, ondertekend en gedagtekend door een arts, vermeldt dat het voor het kind of voor de ouder, de persoon die geen bloed- of aanverwant is tot en met de derde graad van de ouder en met wie de ouder feitelijk samenwoont of de echtgenoot of echtgenote van de ouder, onmogelijk is om terug te reizen naar België. Een buitenlands medisch attest wordt bevestigd door een arts die in België gevestigd is;

5° kinderen die tijdelijk buiten België verblijven, waarbij dit verblijf, in één of verscheidene keren, geen twee maand in de loop van hetzelfde kalenderjaar overschrijdt, terwijl ze hun woonplaats in het Nederlandse taalgebied hebben;

6° kinderen die hun woonplaats in het Nederlandse taalgebied hebben en die alleen tijdens de schoolvakantie, vermeld in artikel 21, eerste lid, en artikel 28 van dit besluit, buiten België verblijven;

7° kinderen die buiten België geboren worden, terwijl een van de ouders zijn woonplaats in het Nederlandse taalgebied heeft, op voorwaarde dat het verblijf van de moeder en van het kind buiten België niet langer dan twee maanden na de geboorte duurt;

8° kinderen die hun woonplaats in het Nederlandse taalgebied hebben en naar een school gaan die buiten België ligt, op voorwaarde dat ze elke dag terugkeren naar hun ouders of naar hun opvoeders, die hun ouders vervangen;

9° kinderen die een studietoelage ontvangen om lessen buiten België te volgen. Een binnenlandse of buitenlandse instelling kan die studietoelage toekennen. Het Departement Onderwijs en Vorming, vermeld in artikel 22, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juni 2005 met betrekking tot de organisatie van de Vlaamse administratie, deelt de toekenning van die studietoelage door een instelling binnen het Nederlandse taalgebied mee. Als een instelling van een andere deelentiteit of een buitenlandse instelling die studietoelage toekent, wordt dat bewezen met een officieel attest;

10° kinderen die hun woonplaats in het Nederlandse taalgebied hebben en het voorwerp uitmaken van een ontvoering conform de voorwaarden, vermeld in hoofdstuk 3 van dit besluit, en buiten België verblijven;

11° kinderen die buiten België geadopteerd worden en binnen twee maanden na de adoptie hun woonplaats hebben in het Nederlandse taalgebied.

§2. De algemene vrijstellingen, vermeld in paragraaf 1, zijn alleen geldig als de volgende voorwaarden cumulatief vervuld zijn:

1° de kinderen hebben geen recht op gezinsbijslagen krachtens de regelgeving van een andere deelentiteit, krachtens buitenlandse wets- of reglementsbepalingen of krachtens regels die van toepassing zijn op het personeel van een volkenrechtelijke instelling. De minister kan bepalen wat onder recht op gezinsbijslagen krachtens buitenlandse wets- of reglementsbepalingen of krachtens regels die van toepassing zijn op het personeel van een volkenrechtelijke instelling wordt verstaan;

2° noch een van de ouders, noch de persoon die geen bloed- of aanverwant is tot en met de derde graad van een van de ouders en met wie de ouder feitelijk of wettelijk samenwoont, noch de echtgenoot of echtgenote van een van de ouders, oefent een winstgevende activiteit uit in het raam van een arbeidsovereenkomst of van een zelfstandige activiteit of in opdracht van een openbare dienst in het land waar de kinderen verblijven.”

De Geschillencommissie oordeelt dat de algemene vrijstelling op basis van artikel 47, 7°, van het BVR Rechtgevend kind, enkel van toepassing kan zijn indien het verblijf van de moeder en van het kind buiten België niet langer dan twee maanden na de geboorte duurt: *“7° kinderen die buiten België geboren worden, terwijl een van de ouders zijn woonplaats in het Nederlandse taalgebied heeft, op voorwaarde dat het verblijf van de moeder en van het kind buiten België niet langer dan twee maanden na de geboorte duurt;”*.

Het kind werd na de geboorte ingeschreven op een Belgische ambassade. Rekening houdend met het advies van VUTG: <https://gperia.groepakket.be/nl/adviezen/jur19a00002-kind> en met de beslissing van Geschillencommissie nr. 2022/065 van 1 juli 2022, is er door deze inschrijving niet voldaan aan de voorwaarden van artikel 8, §3, Groeipakketdecreet en kan er geen recht op startbedrag geboorte toegekend worden vanaf de geboorte. De Geschillencommissie oordeelt bijgevolg dat deze inschrijving niet kan beschouwd worden als zijnde een verblijf op Belgisch grondgebied.

De Geschillencommissie merkt echter op dat op basis van artikel 3, §1, 49° van het Groeipakketdecreet wordt vermeld dat in dit decreet wordt verstaan als ‘woonplaats’: *“de woonplaats, vermeld in artikel 32, 3°, van het Gerechtelijk Wetboek en, bij gebrek daaraan, de verblijfplaats van de persoon”*.

In de Toelichtingsnota 3 - Bijlage 1 van 4 januari 2019 - Vaststelling bevoegde deelentiteit en beheer van het verleden- wordt bepaald wat onder ‘verblijfplaats’ kan worden verstaan:

“(…)

*Wanneer het kind dat in België woont **geen** domicilie heeft in België kunnen de volgende bewijzen in aanmerking worden genomen om aan te tonen dat het kind zijn feitelijke verblijfplaats in Vlaanderen heeft:*

- *een controle door de gezinsinspecteur;*
- *een vaststelling die gemaakt is door een andere overheidsdienst, waaruit de feitelijke verblijfplaats van het kind blijkt;*
- *een beschikking, vonnis of arrest van een rechtbank of hof;*
- *een attest van het OCMW op voorwaarde dat het gebaseerd is op de reële gezinssituatie;*
- *een attest waarin de politie bevestigt dat hij de reële verblijfplaats van het kind heeft vastgesteld.;*

- *een voorlopige verblijfsvergunning;*
- *een aanwezigheidsattest in een vluchthuis of een sociaal huis;*
- *een verklaring van de begunstigen met een motivering waarom de inschrijving in de bevolkingsregisters niet mogelijk is;*
- *een plaatsingsbericht.*

Daarnaast moet uit een consulatie van het RNP⁴ blijken dat één van de gezinsleden van het kind gemachtigd is om in België te verblijven. Die voorwaarde wordt verder toegelicht in de toelichtingsnota 2 over "gemachtigd zijn om in België te verblijven".

Verzoekster zou onmiddellijk na de geboorte verwerende partij hebben gecontacteerd en gevraagd hebben hoeveel tijd ze had voor de inschrijving omdat ze wou weten vanaf wanneer ze kindergeld zou ontvangen. Verwerende partij zou telefonisch meegedeeld hebben dat men niet wist dat hier een tijdspanne voor bestond en dat de inschrijving met terugkerende kracht ging gebeuren als zij de geboorte kon aantonen. Verzoekster merkt op, dat indien verwerende partij telefonisch correct meegedeeld had dat er maar een tijdspanne was van twee maanden voor inschrijving, ze een oplossing had gezocht om dit vroeger in orde te brengen. Verzoekster meldt eveneens dat het gezin over een minimuminkomen van minder dan 1.700 EUR per maand beschikt. Verzoekster wijst erop dat haar kind binnen de twee weken na zijn geboorte feitelijk in België was en dat ze door de miscommunicatie van verwerende partij niet wist dat de inschrijving wel degelijk binnen de 2 maanden moest gebeuren.

Verzoekster deelt mee dat het kind geboren is in Portugal op 13 januari 2023 en dat ze binnen de 2 weken na de geboorte naar België zijn gekomen. Ze zou zelf niet in staat geweest zijn om naar de gemeente te gaan. Zij merkt op dat bij deze inschrijving bij de gemeente het document van de inschrijving op de Belgische ambassade gewisseld werd voor zijn nieuw paspoort.

Ter staving van het verblijf van binnen de 2 weken na de geboorte in België, beweert verzoekster dat de vader met de documenten onmiddellijk naar de gemeente is gegaan, waar er een kopie zou genomen zijn en er gevraagd werd dat verzoekster zelf langs moest komen wanneer ze beter was om de inschrijving af te ronden. Zij merkt op dat bij deze inschrijving bij de gemeente het document van de inschrijving op de Belgische ambassade gewisseld werd voor zijn nieuw paspoort.

De gemeente deelt mee aan het secretariaat van de Geschillencommissie dat het paspoort pas werd aangevraagd op 07/07/2023.

Verzoekster wordt niet opgevolgd via Kind en Gezin, maar door de huisarts. Verzoekster deelt ook mee dat er een inspecteur van verwerende partij bij haar thuis is geweest en zij verwijst naar het verslag hiervan. Er zou ook een wijkagent zijn langs geweest, maar pas na de officiële inschrijving van

Verzoekster herinnert zich de datum niet meer van het telefoongesprek met verwerende partij, waarbij ze informeerde naar de vereiste termijn voor de inschrijving van het kind in België. Ze beschikt ook niet over facturen van de huisarts in Vlaanderen. De datum en registratie van het telefoongesprek is ook nog eens ter bevestiging door het secretariaat van de Geschillencommissie opgevraagd bij verwerende partij.

⁴ Rijksregister van de natuurlijke personen.

Verwerende partij heeft op 4/07/2023 een sociale controle aan huis gevraagd. Deze sociale controle zou uitgevoerd zijn in september 2023. De conclusie van de sociaal inspecteur luidt: "Voor het kind,, kan niet aangetoond worden dat het kind reeds in België verbleef voor zijn inschrijving op 09/06/2023. werd op 13/01/2023 geboren in Portugal. verklaarde dat zij tot 27/01/2023 in Portugal verbleef. Om het verblijf in België voor de periode vanaf 27/01/2023 tot 09/06/2023 te staven ontving de gezinsinspecteur de volgende stukken:
- rekening uittreksels met betalingen op 01/06 en 02/06
- afspraken voor voor dossierbespreking bij VDAB op 16/05/2023 en 02/06/2023. Er werd niet aangetoond dat ze op deze afspraak aanwezig was.

..... leverde geen bewijs dat zij binnen de twee maanden na de geboorte met terugkeerde naar België en dat het kind hier verbleef voorafgaand aan 09/06/2023.

Aan de hand van de verklaring van de bureu is er het vermoeden dat het gezin niet vaak aanwezig is in België.

Agodi verstrekte volgende info:

-:
 - schooljaar 2019-2020:
 - Schooljaar 2022-2023: huisonderwijs
 - Schooljaar 2023-2024: huisonderwijs
-:
 - Schooljaar 2023-2024: huisonderwijs."

Dit controleverslag dat op 14/09/2023 opgemaakt werd, werd volgens de Sociale Inspectie- en Begeleidingsdienst van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket 15/09/2023 per e-mail ter kennis gebracht aan verzoekster, waardoor het volgens de Geschillencommissie bewijswaarde heeft tot bewijs van het tegendeel (cfr. art. 125 Groeipakketdecreet en art. 7 van het MB van 25/03/2019⁵). Tot op heden mocht verwerende partij geen stukken ontvangen waaruit dit tegendeel is gebleken, waardoor de onverschuldigde betalingen dienen te worden teruggevorderd (cfr. art. 103 Groeipakketdecreet) bij de ontvanger (cfr. Toelichtingsnota 19 d.d. 18/05/21-aangepast d.d. 26/10/21).

De Geschillencommissie oordeelt, uit wat voorafgaat, dat het bewijs van de verblijfplaats van het kind, voorlopig niet kan vastgesteld worden voor de mogelijke toepassing van de algemene vrijstelling op basis van artikel 47, 7°, van het BVR Rechtgevend kind.

5.2. Betreffende het recht op het startbedrag in het kader van de Europese Verordening nr. 492/2011:

⁵ Ministerieel besluit van 25 maart 2019 houdende nadere regels over de controles door de gezinsinspecteurs, de preventieve opschorting van betaling van toelagen en de organisatie van het antifraudebeleid met het oog op de handhaving van de regelgeving betreffende de toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

Europeesrechtelijk gezien dient er ook rekening gehouden te worden met de toepassing van de Europese Verordening nr. 492/2011 d.d. 5 april 2011:

“(…) Overwegende hetgeen volgt:

(2) Het vrije verkeer van werknemers moet binnen de Unie worden gewaarborgd. De verwezenlijking van dit doel houdt de afschaffing in van elk discriminatie op grond van nationaliteit tussen de werknemers uit de lidstaten, wat betreft de werkgelegenheid, de beloning en de overige arbeidsvoorwaarden, alsook het recht voor deze werknemers, om zich vrij binnen de Unie te verplaatsen om er arbeid in loondienst te verrichten, behoudens de uit hoofde van openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid gerechtvaardigde beperkingen.

(3) Er moet worden voorzien in bepalingen die het mogelijk maken de in de artikelen 45 en 46 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op het gebied van het vrije verkeer gestelde doeleinden te verwezenlijken.

(4) Het vrije verkeer vormt voor de werknemers en hun familie een fundamenteel recht. De mobiliteit van de arbeidskrachten in de Unie moet één van de middelen zijn om aan de werknemer de mogelijkheid tot verbetering van zijn levensomstandigheden en arbeidsvoorwaarden te waarborgen en de verbetering van zijn sociale positie te vergemakkelijken, waardoor terzelfder tijd wordt bijgedragen tot het voldoen aan de behoeften van de economie der lidstaten. Het recht van alle werknemers van de lidstaten om de arbeid van hun keuze binnen de Unie te verrichten, moet worden bevestigd.

(5) Dit recht moet zonder onderscheid worden toegekend aan „permanente” werknemers, seizoenarbeiders, grensarbeiders of werknemers die arbeid in dienstverlening verrichten.

(6) Om volgens objectieve maatstaven van waardigheid en vrijheid te kunnen worden uitgeoefend, vereist het recht van het vrije verkeer dat de gelijkheid van behandeling in alles wat de uitoefening van arbeid in loondienst en de toegang tot huisvesting betreft, in feite en in rechte verzekerd is, en eveneens dat de belemmeringen voor de mobiliteit van de werknemers uit de weg worden geruimd, met name wat betreft de voorwaarden voor de integratie van de familie van de werknemer in het land van ontvangst

(…)

AFDELING 2 Verrichten van arbeid en gelijkheid van behandeling

Artikel 7

1. Een werknemer die onderdaan is van een lidstaat mag op het grondgebied van andere lidstaten niet op grond van zijn nationaliteit anders worden behandeld dan de nationale werknemers, wat betreft alle voorwaarden voor tewerkstelling en arbeid, met name op het gebied van beloning, ontslag, en, indien hij werkloos is geworden, wederinschakeling in het beroep of wedertewerkstelling.

2. Hij geniet er dezelfde sociale en fiscale voordelen als de nationale werknemers (…)”.

Voormeld artikel 7.1 en 7.2. van de Verordening nr. 492/2011 werd vertaald in een administratieve richtlijn voor de uitbetalingsactoren. Om het startbedrag geboorte te kunnen toekennen voor een kind dat geboren is in Portugal, dus binnen de Europese Economische Ruimte, moeten de principes opgenomen in de [Toelichtingsnota 22 van 26 april 2022 - Internationaal - Europese verordeningen | GPedia \(groeipakket.be\)](#) worden toegepast:

“5. VO 492/2011 - Startbedragen geboorte en adoptie

5.1 Rechtsgrond

De export van het startbedrag geboorte en het startbedrag adoptie vindt plaats in toepassing van artikel 7, lid 2 van Verordening (EU) nr. 492/2011 van 5 april 2011 betreffende het 'vrije verkeer van werknemers binnen de Unie'.

Artikel 7, lid 1 luidt als volgt: "Een werknemer die onderdaan is van een lidstaat mag op het grondgebied van andere lidstaten niet op grond van zijn nationaliteit anders worden behandeld dan de nationale werknemers wat betreft alle voorwaarden voor tewerkstelling en arbeid, met name op het gebied van beloning, ontslag, en, indien hij werkloos is geworden, wederinschakeling in het beroep of wedertewerkstelling".

Artikel 7, lid 2 stelt: "Hij geniet er dezelfde sociale en fiscale voordelen als de nationale werknemers."

5.2 Materiële werkingssfeer

Volgens een vaste rechtspraak van het Hof van Justitie worden onder 'sociale voordelen' verstaan, alle voordelen die, al dan niet verbonden aan een arbeidsovereenkomst, in het algemeen aan nationale werknemers worden toegekend op grond van hun objectieve hoedanigheid van werknemer of enkel wegens het feit dat zij ingezetenen zijn, en waarvan de uitbreiding tot werknemers-onderdanen van andere lidstaten geschikt lijkt om hun mobiliteit binnen de Gemeenschap te vergemakkelijken.

Het startbedrag geboorte en het startbedrag adoptie vallen onder het begrip 'sociale voordelen' en kunnen bijgevolg geëxporteerd worden.

5.3 Personele werkingssfeer

5.3.1 Werknemers

VO 492/2011 geeft geen definitie van het begrip "migrerende werknemer".

Uit rechtspraak van het Hof van Justitie kan afgeleid worden dat als 'werknemer' dient te worden beschouwd, de persoon die gedurende een bepaalde tijd voor een ander persoon en onder diens gezag prestaties verricht waarvoor hij als tegenprestatie een beloning ontvangt.

Wanneer de arbeidsverhouding beëindigd is, verliest betrokkene zijn hoedanigheid van werknemer, met dien verstande evenwel dat die hoedanigheid bepaalde effecten kan hebben na het beëindigen van de arbeidsverhouding. De voormalige werknemer heeft immers na het beëindigen van zijn beroepsactiviteiten nog steeds recht op sommige, tijdens zijn arbeidsverhouding verworven, voordelen. Op basis van het beginsel van gelijke behandeling moet hij die ook kunnen genieten zonder dat als voorwaarde wordt gesteld dat hij woont op het grondgebied van de bevoegde staat. Het Hof stelt echter dat daar niet uit volgt dat een voormalig werknemer die een invaliditeitspensioen en dus een prestatie ontvangt welke verband houdt met een voorheen bestaande arbeidsverhouding, moet worden geacht nog steeds de hoedanigheid van werknemer in de zin van VO 1612/68 te bezitten wegens het feit dat hij een pensioen ontvangt.

Een persoon in die situatie wordt wel beschermd tegen elke discriminatie die inbreuk maakt op rechten die tijdens de voormalige arbeidsverhouding zijn verkregen, maar kan, waar hij thans geen arbeidsverhouding heeft, geen nieuwe rechten verkrijgen welke geen verband houden met zijn vroegere beroepsarbeid.

Onder 'werknemers' worden ook ambtenaren verstaan.

Het migrerend aspect kan zich op twee manieren manifesteren:

1. Op basis van woonplaats: bvb. een **Belg woont in Nederland** maar werkt in België (Vlaanderen).

2. *Op basis van tewerkstelling: bvb. een **Nederlander** woont in Nederland maar **werkt in België** (Vlaanderen).*

5.3.2 Met arbeid gelijkgestelde situaties

Een met arbeid gelijkgestelde situatie⁵ opent recht op startbedrag geboorte en adoptie voor zover ze plaatsvindt tijdens de duur van de arbeidsovereenkomst.

5.3.3 Loopbaanonderbreking

De loopbaanonderbreking, een situatie van 'toekenning' geldt als basis voor de export van het startbedrag geboorte en adoptie voor zover de werknemer/rechthebbende in die periode ook zijn arbeidscontract behoudt en een loopbaanonderbrekingsuitkering geniet.

5.3.4 Ziekte en arbeidsongeval

De zieke werknemer of hij die een invaliditeitsuitkering ontvangt na een jaar primaire ziekte kan aanspraak maken op de export van het startbedrag geboorte en adoptie voor zover beide situaties zich voordoen tijdens de periode van arbeidsovereenkomst. Dit is niet het geval wanneer de zieke of invalide ondertussen werd ontslagen.

5.3.5 Opzegtermijn

De ontslagen werknemer heeft voor een geboorte die plaatsvindt tijdens zijn opzegtermijn of de periode die gedekt is door een verbrekingsvergoeding wel recht op startbedrag geboorte en adoptie, voor zover, uiteraard, hij recht heeft op gezinsbijslag ook al leidt dit recht door een samenloopregel in toepassing van VO 883/2004 niet tot een effectieve of een volledige uitbetaling.

(...)

5.3.6 Ontslag - werkloosheid

Ontslagen werknemers die Belgische werkloosheidsuitkeringen ontvangen kunnen op grond van VO 492/2011 geen aanspraak maken op startbedrag geboorte of adoptie. Voor de bepaling van de datum/dag waarop het arbeidscontract een einde neemt dient beroep gedaan te worden op de ter zake door de werkgever of de RVA opgemaakte documenten.

Zo kan geen startbedrag toegekend worden voor het kind dat op zaterdag wordt geboren wanneer het contract definitief een einde heeft genomen op de voorafgaande vrijdag.

Er dient op gewezen dat de einddatum van de arbeidsovereenkomst niet noodzakelijk samenvalt met de laatste werkdag van de werknemer. Het kind dat geboren wordt op zaterdag 30 januari geeft nog recht op startbedrag wanneer het contract van de rechthebbende afloopt op 31 januari terwijl de laatste werkdag vrijdag 29 januari was.

5.3.7 Zelfstandigen

Uit rechtspraak van het Hof van Justitie blijkt dat VO 492/2011 niet van toepassing is op zelfstandigen. Zie punt 3.1.

5.3.8 Pensioen/rente

Uit wat voorafgaat spreekt het voor zich dat noch de gepensioneerde noch de rentetrekker aanspraak kan maken op de export van het startbedrag geboorte of adoptie.

5.3.9 Studenten

VO 492/2011 is niet van toepassing op studenten.

6. Territorialiteits- en nationaliteitsvoorwaarde

Op het grondgebied van en op de onderdanen van welke lidstaten is VO 492/2011 van toepassing?

Verordening 492/2011 is van toepassing op het grondgebied van de Europese Unie en dus ook op onderdanen van de verschillende lidstaten.

Bijlage V van het Akkoord omtrent de Europese Economische Ruimte⁶ omvat de regels omtrent het vrij verkeer van werknemers. Door de expliciete verwijzing naar VO 492/2011 is artikel 7 van deze verordening van toepassing op de onderdanen en het grondgebied van de lidstaten van de EER. VO 492/2011 is niet van toepassing op onderdanen van derde landen, noch in de relaties met Zwitserland.

(...)

7. Cumulregeling

Dient bij de export van het startbedrag geboorte of adoptie naar een andere EER-lidstaat rekening gehouden te worden met de uitkeringen van dezelfde aard die door een andere lidstaat voor hetzelfde kind worden toegekend?

VO 492/2011 bevat geen anticumulregels. Het is dan ook voor de hand liggend dat om cumulatie van uitkeringen te voorkomen er toepassing gemaakt wordt van het artikel 23 van het Groeipakketdecreet.

(...)

Opgelet

Teneinde te vermijden dat het startbedrag geboorte of adoptie volledig wordt betaald daar waar er door een andere lidstaat een gelijkaardige uitkering wordt betaald is het noodzakelijk de verklaringen van de begunstigden op het aanvraagformulier te controleren bij het bevoegde orgaan of het verbindingsorgaan van die andere lidstaat.

8. Toepassing van de bilaterale overeenkomsten inzake startbedrag geboorte - exclusieve toepassing.

Dat met de landen waarmee een bilaterale overeenkomst inzake het toekennen van startbedrag geboorte (Frankrijk, Luxemburg en Duitsland) is gesloten, voorrang wordt gegeven aan de toepassing van het bilateraal akkoord heeft als gevolg dat er in toepassing van VO 492/2011 geen startbedrag geboorte kan geëxporteerd worden wanneer het verdrag van toepassing is, ook wanneer er in dit kader geen recht kan worden vastgesteld of dit recht niet leidt tot een effectieve betaling van het startbedrag geboorte.

Een lager bedrag voorzien in het bilateraal verdrag geeft evenmin aanleiding tot een verschilbetaling tot het hogere startbedrag geboorte.

De bilaterale verdragen met Frankrijk, Luxemburg en Duitsland voorzien enkel in de toekenning van het startbedrag geboorte; de eerste twee overeenkomstig de regeling voorzien in het woonland (startbedrag geboorte te betalen door deze lidstaat), het verdrag met Duitsland voorziet in de export van het startbedrag geboorte.

Daar geen enkel bilateraal akkoord voorziet in de toekenning van het startbedrag adoptie dient, voor de betaling van deze toelage, een beroep gedaan te worden op VO 492/2011.

Het bilateraal verdrag met Duitsland beperkt de export van het startbedrag geboorte tot de grensarbeiders in België. Voor de export van het startbedrag geboorte voor andere categorieën van werknemers moet eveneens beroep gedaan worden op VO 492/2011.

(...)"

Verzoekster ontvangt sinds 7 september 2022 een Belgische arbeidsongeschiktheidsuitkering en de vader van het kind ontvangt een Belgische werkloosheidsvergoeding. Geen van beide ouders is verbonden door een arbeidsovereenkomst voor werknemers op het ogenblik van de geboorte van het kind

Verzoekster of de vader van het kind kunnen hierdoor niet als “migrerende werknemer” beschouwd worden, met als gevolg dat het recht op het startbedrag geboorte niet kan toegekend worden op basis van voormeld artikel 7.1 en 7.2. van de Europese Verordening nr. 492/2011, zoals vertaald in een administratieve onderrichting van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket voor de uitbetalingsactoren, namelijk voormelde Toelichtingsnota 22 van 26 april 2022.

5.3. Afzien van terugvordering

5.3.1. Regelgeving met betrekking tot het afzien van terugvordering van onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid

Artikel 103 van het Groeipakketdecreet bepaalt het volgende:

“§1. Onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden teruggevorderd, behalve in de gevallen waarin een dergelijke terugvordering wordt uitgesloten door dit decreet, door inhoudingen, verricht door de uitbetalingsactor, overeenkomstig het bepaalde in artikel 1410, §4, van het Gerechtelijk Wetboek, op nog te betalen toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

Als de toelage niet teruggevorderd kan worden door middel van inhoudingen, als de betrokkene niet reageert op minimaal twee aanmaningen van de uitbetalingsactor en als hij het afbetalingsplan dat in voorkomend geval is overeengekomen, niet langer uitvoert, vordert de Vlaamse Belastingdienst de onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid terug. De uitbetalingsactor bezorgt de gegevens van de personen bij wie de ten onrechte betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid moeten worden ingevorderd, via het agentschap Opgroeien regie, aan de Vlaamse Belastingdienst.

§2. De uitbetalingsactor kan binnen de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering, afzien van de terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag:

1° in bijzondere, gemotiveerde gevallen of in bepaalde categorieën van gevallen, op voorwaarde dat de schuldenaar te goeder trouw is;

2° als het terug te vorderen bedrag gering is;

3° als blijkt dat de terugvordering onzeker of te duur is in vergelijking met het bedrag dat teruggevorderd moet worden.

(...)

§5. Onverschuldigde betalingen die niet teruggevorderd kunnen worden, zijn ten laste van de toelagenreserve van de private uitbetalingsactor waarbij de schuld is ontstaan en ten laste van de algemene middelen als de schuld is ontstaan bij het agentschap.”

Artikel 13 van het Besluit van de Vlaamse Regering d.d. 13 juli 2019 tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigden in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid - hierna BVR Rechten en plichten genoemd - bepaalt:

“De schuldenaar aan wie een beslissing tot terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag is meegedeeld, kan bij de uitbetalingsactor, waarbij de schuld is ontstaan, een verzoek indienen om van die terugvordering af te zien. De uitbetalingsactor die dat verzoek ontvangt, stuurt een ontvangstbewijs naar de begunstigde.

Een verzoek, in de zin van het eerste lid, om af te zien van de terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag kan alleen ingewilligd worden als de schuldenaar voldoet aan de volgende twee voorwaarden:

- 1. te goeder trouw zijn;*
- 2. zich in een onzekere financiële situatie bevinden.*

In het tweede lid, 1°, wordt verstaan onder te goeder trouw: zich in een behartenswaardige positie bevinden.

De minister bepaalt de wijze waarop de goede trouw, vermeld in het tweede lid, 1°, in bijzondere, gemotiveerde gevallen of in bepaalde categorieën van gevallen wordt vastgesteld.

De financiële situatie, vermeld in het tweede lid, 2°, wordt beoordeeld op basis van de bestaansmiddelen van het gezin.

Als de bestaansmiddelen van de schuldenaar en van een eventuele echtgenoot, persoon met wie de schuldenaar wettelijk samenwoont of persoon met wie de schuldenaar een feitelijk gezin vormt opgeteld zijn, wordt een forfaitaire vermindering toegekend voor de echtgenoot, persoon met wie de schuldenaar wettelijk samenwoont of persoon met wie de schuldenaar een feitelijk gezin vormt en voor elk kind van het gezin dat kinderbijslag ontvangt. Het bedrag wordt vergeleken met de minimumgrens van 1128 euro en een maximumgrens die gelijk is aan de minimumgrens van 1128 euro vermenigvuldigd met 1,5. Bevindt de schuldenaar zich onder de minimumgrens dan wordt afgezien van terugvordering. Bevindt de schuldenaar zich boven de maximumgrens dan is afzien van de terugvordering niet mogelijk. Tussen die twee grenzen kan gradueel afgezien worden van de terugvordering van de onverschuldigde betaling. De minister stelt de tussenliggende grenzen vast alsook de graduele terugvordering die op deze basis mogelijk is.

Als bestaansmiddelen, zoals vermeld in het vijfde lid, worden beschouwd alle gelden van welke aard ook waarover het gezin van de schuldenaar beschikt, behalve de toelagen in het kader van het gezinsbeleid en andere gezinsuitkeringen die de schuldenaar zelf en de personen aangeduid in het voorgaande lid ontvangen.

De forfaitaire vermindering uit het zesde lid bedraagt 224 euro en wordt geïndexeerd conform artikel 4, §1, van het Groeipakketdecreet van 2018.

De minister bepaalt op welke wijze de bestaansmiddelen gecontroleerd worden om een onzekere financiële situatie als vermeld in het tweede lid, 2°, vast te stellen.

In het vijfde lid wordt feitelijk gezin gebruikt zoals beschreven in artikel 1, 2°, van het Besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de nadere regels voor het toekennen van een sociale toeslag.”

In het Ministerieel besluit van 13 maart 2019 tot uitvoering van het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2018 tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigen in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels over de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, wat betreft meldingen in en motivering van een beslissing over toelagen en de voorwaarden om af te zien van terugvordering van onverschuldigde toelagen – hierna MB Rechten en Plichten genoemd – worden de nadere regels over het afzien van de terugvordering van onverschuldigde toelagen bepaald in de artikelen 4 en 5.

Artikel 4 bepaalt:

“Het agentschap berekent, conform de bepalingen in het tweede en derde lid, de tussenliggende grenzen, vermeld in artikel 13, vijfde lid van het besluit van 13 juli 2018 die het mogelijk maken om ten belope van 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80 en 90 procent af te zien van de terugvordering van de onverschuldigde betaling.

Eerst wordt het verschil tussen de maximum- en de minimumgrens, vermeld in artikel 13, vijfde lid, van het besluit van 13 juli 2018, bepaald. Daarna wordt dat verschil gedeeld door negen. ·

Het resultaat van de berekening, vermeld in het tweede lid, wordt bij de minimumgrens opgeteld om tot de grens te komen waarop voor 10% van de terugvordering kan afgezien worden. Vervolgens wordt die grens verhoogd met het resultaat, berekend conform het tweede lid, om tot de grens te komen waarop voor 20% van de terugvordering kan afgezien worden. Het agentschap zet deze werkwijze verder tot alle grenzen vermeld in het eerste lid zijn berekend.”

Artikel 5 bepaalt:

“Als de uitbetalingsactor bij ontvangst van een verzoek om van de terugvordering af te zien, een ontvangstbewijs naar de begunstigde stuurt conform artikel 13, eerste lid, van het besluit van 13 juli 2018, voegt hij daarbij een formulier waarop de schuldenaar zijn gezinsinkomen kan aangeven en waarbij hij de nodige bewijsstukken kan voegen.

Op basis van de gegevens op het formulier, vermeld in het eerste lid, beslist de uitbetalingsactor conform artikel 13, vijfde lid, van het voormelde besluit, of hij volledig of gedeeltelijk van de schuld afziet.

Als de bestaansmiddelen die de schuldenaar in het formulier opgeeft, minder bedragen dan de maximumgrens; vermeld in artikel 13, vijfde lid, van het voormelde besluit, worden de bestaansmiddelen van de schuldenaar gecontroleerd door een gezinsinspecteur tijdens een huisbezoek. Die kan dan het duurzame karakter van de onzekere financiële situatie, vermeld in artikel 13, tweede lid, 2°, van het voormelde besluit, vaststellen.

Als de bestaansmiddelen daarentegen de maximumgrens, vermeld in artikel 13, vijfde lid van het voormelde besluit overschrijden, is er geen huisbezoek nodig om de bestaansmiddelen te controleren.

Het agentschap kan praktische en technische richtlijnen uitwerken voor de huisbezoeken waarbij de bestaansmiddelen gecontroleerd worden.”

De meest recente administratieve onderrichtingen zijn terug te vinden in de Toelichtingsnota 19 van 18 mei 2021 – aangepaste versie d.d. 26.10.2021 betreffende de vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid en de Vlabel-procedure van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket.

In de Toelichtingsnota 19 van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket wordt het volgende bepaald met betrekking tot de terugvordering van onverschuldigde betalingen:

“3.1. Uitgangspunt: alle onverschuldigd betaalde toelagen terugvorderen

Alle onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden door de uitbetalingsactoren teruggevorderd, behalve in de gevallen die o.b.v. het Groeipakketdecreet zijn uitgesloten.

(...)

3.3. Onverschuldigde betalingen: categorieën A t.e.m. E

Juridische of materiële fouten die aan de basis van een beslissing over toelagen in het kader van het gezinsbeleid liggen, brengen onverschuldigde betalingen met zich mee.

Onverschuldigde betalingen zijn betalingen waarbij de decretale bepalingen en reglementeringen niet correct zijn toegepast. Elke onverschuldigde betaling wordt ingedeeld in een categorie op basis van zijn oorzaak. Deze indeling is noodzakelijk om te bepalen of een onverschuldigd bedrag al dan niet moet teruggevorderd worden.

(...)

3.5. Inhoudingen aan 10% is de norm

De terugvordering van onverschuldigd betaalde toelagen gebeurt, in eerste instantie, door middel van inhoudingen op de toekomstige toelagen in het kader van gezinsbeleid waarop de ontvanger recht heeft. Zo kan er maar maximaal 10 % van iedere toekomstige toelage aan de ontvanger van de onverschuldigd betaalde toelage van rechtswege worden ingehouden (artikel 1410, §4, lid 1, Gerechtelijk Wetboek). Wanneer in andere deeltentiteiten gezinsbijslagen aan de ontvanger worden uitbetaald, dan kan ook daar maar een inhouding ten belope van 10 % worden gevraagd.

Bij bedrog, nalatigheid of verzuim kan 100 % van de later verschuldigde toelagen worden ingehouden (artikel 1410, §4, lid 4 en 5, Gerechtelijk Wetboek). Indien de uitbetalingsactor meer wenst in te houden dan 10 % van iedere toekomstige toelage aan de ontvanger, dan moet dit steeds worden gemotiveerd. Bij deze motivatie houdt de uitbetalingsactor steeds rekening met enerzijds het verlagen van de schuldenlast en anderzijds het doel om de last voor de burger zo laag mogelijk te houden. Zo mogen vervallen maar nog niet uitbetaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid volledig worden aangewend om de ten onrechte uitgekeerde toelagen terug te vorderen (artikel 1410, §4, lid 9, Gerechtelijk Wetboek). Ook op vraag van de ontvanger mag er meer dan 10 % worden ingehouden. Wanneer de uitbetalingsactor overgaat tot inhoudingen, moet dit steeds duidelijk aan de ontvanger worden gecommuniceerd, vooral wanneer er enerzijds op vervallen maar nog niet uitbetaalde toelagen en anderzijds op toekomstige toelagen wordt ingehouden. Achterstallen mogen aan 100 % worden ingehouden.

Deze inhoudingen worden geschorst of beperkt wanneer de ontvanger kan aantonen dat zijn inkomen lager ligt of lager komt te liggen dan het bestaansminimum en dat dit het gevolg is van de inhoudingen op de toelagen waarop hij recht heeft. Om dit te controleren mogen de uitbetalingsactoren een onderzoek naar de bestaansmiddelen van de ontvanger voeren. Deze inhoudingen worden stopgezet wanneer er bij de arbeidsrechtbank een zaak aanhangig wordt gemaakt. Een klacht bij de Geschillencommissie schort de inhoudingen niet op.

3.6. Afbetalingsplan: maximaal 5 jaar

Indien inhoudingen op toekomstige toelagen in het kader van het gezinsbeleid niet mogelijk zijn, kan de ontvanger via een afbetalingsplan terugbetalen. Dit plan moet steeds in overleg met de ontvanger worden opgemaakt. De hoogte van het bedrag moet zo worden bepaald dat de afbetaling van de schuld maar maximaal vijf jaar in beslag neemt. Een afbetalingsplan dat langer dan vijf jaar duurt, is mogelijk, mits de nodige motivatie waarom het plan langer dan vijf jaar in beslag neemt.”

Recent, namelijk bij het ministerieel besluit d.d. 4 november 2022 tot wijziging van het ministerieel besluit van 13 maart 2019 tot uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2018 tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigen in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels over de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, wat betreft meldingen in en motivering van een beslissing over toelagen en de voorwaarden om af te zien van terugvordering van onverschuldigde toelagen, wat betreft de vaststelling van de goede trouw, werd een nieuwe invulling gegeven aan het begrip ‘goede trouw’.

Daartoe werd een artikel 3/1 toegevoegd in het MB waarin het volgende bepaald is:

“§1. De goede trouw, vermeld in artikel 13, tweede lid, 1°, van het besluit van 13 juli 2018, wordt vastgesteld door de uitbetalingsactor.

Als het onverschuldigd betaalde bedrag hoger dan 1.000 euro is, legt de uitbetalingsactor de vraag tot vaststelling van de goede trouw voor aan het agentschap voor bindend advies. Het agentschap richt daarvoor een commissie op.

De procedure voor de vaststelling van de goede trouw wordt bepaald door het agentschap.

§2. De vaststelling van de goede trouw, vermeld in paragraaf 1, wordt gedaan op basis van een van de volgende categorieën van behartenswaardigheid:

1° handelingen van natuurlijke personen of rechtspersonen, zonder betrokkenheid van de leden van het feitelijk gezin, waardoor de begunstigde niet als veroorzaker van de terugvorderingen kan worden aangezien;

2° de personen die deel uitmaken van het feitelijk gezin, het rechthebbend of rechtgevend kind, bevinden zich in een behartenswaardige gezondheidstoestand;

3° externe factoren waardoor de terugvordering van de onverschuldigd betaalde toelagen disproportionele leedverzwaring toebrengt aan de begunstigde.

In het eerste lid wordt verstaan onder feitelijk gezin: het feitelijk gezin, vermeld in artikel 2 en 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 september 2018 tot vaststelling van de nadere regels voor het toekennen van een sociale toeslag en artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2019 betreffende de selectieve participatietoelagen leerling.

§3. Het agentschap stelt jaarlijks het inhoudelijke verslag op over de vaststelling van de goede trouw, vermeld in paragraaf 2, dat minstens rapporteert over het aantal gevallen en het overeenstemmende budget en brengt dat ter kennis van zijn raad van bestuur en van de bevoegde minister.”

Verder kan daarbij verwezen worden naar volgende administratieve onderrichtingen in Mededeling A/40 van 8 december 2022 betreffende behartenswaardigheid van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket:

“1. Context

Het Groeipakketdecreet van 2018 voorziet in artikel 103 §2 dat de uitbetalingsactor kan afzien van de terugvordering van onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van gezinsbeleid.

Het BVR Rechten en Plichten van 13 juli 2018 bepaalt in artikel 13 dat de schuldenaar aan wie een beslissing tot terugvordering van het onverschuldigd bedrag is meegedeeld een verzoek kan indienen bij de bevoegde uitbetalingsactor. Dit verzoek kan alleen ingewilligd worden als de schuldenaar te goeder trouw is en zich in een onzekere financiële situatie bevindt.

De Vlaamse regering keurde op 11 februari 2022 de wijziging van artikel 13 BVR Rechten en Plichten goed die betrekking heeft op de mogelijkheid om af te zien van de terugvordering van onverschuldigde toelagen in het kader van het gezinsbeleid. Met deze wijziging wordt het begrip “goeder trouw” voortaan gedefinieerd als volgt: zich in een behartenswaardige positie bevinden. De wijziging van de definitie van het begrip heeft tot doelstelling om afstand van terugvordering te kunnen verlenen in schrijnende situaties die voorheen niet voorzien waren in de definitie goede trouw “wist of kon redelijkerwijze weten” en zo tot maatschappelijk ongewenste situaties leidde. De minister bepaalt de wijze waarop de goede trouw in bijzondere, gemotiveerde gevallen of in bepaalde categorieën van gevallen wordt vastgesteld. Dit resulteerde in het MB van 4 november 2022 (cfr. infra 5. Regelgeving).

2. Voorwaarden en criteria

2.1. Algemeen

(...)

In alle andere situaties ligt het initiatief bij de begunstigde(n). Als een begunstigde wenst dat de uitbetalingsactor afziet van een terugvordering, dan moet(en) de begunstigde(n) hiervoor een verzoek richten aan de uitbetalingsactor. Uiteraard geldt ook hier de informatieverplichting van de uitbetalingsactor t.o.v. de begunstigde(n) en moet(en) de begunstigde(n) geïnformeerd worden over de mogelijkheid van een verzoek tot afstand van de terugvordering.

Het verzoek tot afstand van terugvordering dient te gebeuren door de ontvanger(s) van de toelagen.

(...)

2.2. Voorwaarden

Het verzoek tot afstand van terugvordering vanwege de begunstigde(n) kan enkel positief worden beantwoord indien het verzoek voldoet aan twee cumulatieve voorwaarden. In dat geval kan de schuldvordering geheel of gedeeltelijk worden kwijtgescholden.

Deze twee cumulatieve voorwaarden zijn:

1. **de goede trouw:** de begunstigde(n) moet(en) zich in een behartenswaardige positie bevinden. (De oorspronkelijke definitie van 'de goede trouw' is het niet weten of redelijkerwijze niet kunnen weten dat men ten onrechte toelagen heeft ontvangen, wat uitgehold wordt door de mededelingsplicht.)

2. **de financiële voorwaarde:** het gezin beschikt over geringe bestaansmiddelen binnen de grenzen bepaald in artikel 13 BVR Rechten en Plichten.

De financiële situatie van begunstigde(n) kan door een solvabiliteitscontrole aangevraagd bij het team sociale begeleiding en toezicht onderzocht worden:

- Bestaansmiddelen bedragen maximum 1.795,57 euro: een afzien van terugvordering is mogelijk.
- Bestaansmiddelen zijn lager of gelijk aan 1.197,04 euro: er kan voor 100% worden afgezien van terugvordering.

Let op: de financiële voorwaarde, via een solvabiliteitscontrole aangevraagd bij het team sociale begeleiding en toezicht, wordt slechts onderzocht indien voldaan is aan de eerste voorwaarde van de behartenswaardigheid. Ingeval de uitbetalingsactor evenwel reeds beschikt over bewijsstukken en informatie waaruit vrijwel onmiddellijk kan geconcludeerd worden dat de aanvrager(s) niet voldoe(t)(n) aan de financiële voorwaarde, kan de uitbetalingsactor reeds een beslissing nemen m.b.t. behartenswaardigheid op basis van het financiële criterium en dient de eerste voorwaarde van de goede trouw niet meer onderzocht worden. De uitbetalingsactor brengt het dossier in elk geval wel nog voor op het behartenswaardigheidsplatform wanneer de schuld meer dan 1.000 euro bedraagt. Bedraagt de aanvraag een schuld 1.000 euro of minder, dan kan de uitbetalingsactor onmiddellijk een beslissing nemen op beide punten.

Elke beoordeling blijft een individuele beoordeling op basis van de aangeleverde bewijsstukken en informatie. De informatie wordt in de mate van het mogelijke gecheckt door de gezinsinspecteur.

De uitbetalingsactor stelt – in het kader van goed dossierbeheer – de behartenswaardigheid vast. De uitbetalingsactor oordeelt hierover op basis van alle aangebrachte en aanwezige elementen in het dossier.

Wat betreft de beoordeling van de voorwaarde van de goede trouw ingeval er twee ontvangers zijn, moeten zij beiden voldoen aan de voorwaarde van de goede trouw op basis van hun gezinssituatie.

- Indien de twee ontvangers samenwonen en/of ze doen beiden een aanvraag, dan dienen ze allebei te voldoen aan de voorwaarde van de behartenswaardigheid.
- Indien de twee ontvangers niet samenwonen en slechts één van hen doet een aanvraag, dan dient de ontvanger/aanvrager te voldoen aan de voorwaarde van de behartenswaardigheid.

Wat betreft de beoordeling van de financiële voorwaarde ingeval er twee ontvangers zijn, dan moeten ze beiden voldoen aan deze voorwaarde o.b.v. hun gezinssituatie.

- Indien de twee ontvangers samenwonen wordt er rekening gehouden met hun gezamenlijke bestaansmiddelen.
- Indien de twee ontvangers niet samenwonen wordt er rekening gehouden met de bestaansmiddelen van hun feitelijk gezin en die van de eventuele echtgenoot of wettelijke samenwonende (ongeacht of zij samenwonen – cfr. artikel 13 BVR Rechten en plichten begunstigten).

- *De beoordeling gebeurt elk voor hun aandeel (1/2 van de schuldvordering). Zoals hierboven reeds gesteld, dient wel voorbehoud gemaakt te worden t.o.v. de andere ontvanger dat de gehele som kan ingevorderd worden lastens deze.”*

(...)

3. Behartenswaardigheidsplatform

Er wordt een Behartenswaardigheidplatform opgericht waar alle uitbetalingsactoren samen met een jurist van het team Sectorbeheer van het VUTG een richtinggevend advies zal uitbrengen. De afstanden van schuldvorderingen die meer dan 1.000 euro bedragen worden onderworpen aan een vierogenprincipe (naar analogie van de aanpak van het fraudeplatform).

Het Behartenswaardigheidplatform ziet toe op de eenvormige besluitvorming in de dossiers die aan haar worden voorgelegd. De adviezen en de eindkwalificatie zullen steeds strikt en restrictief geïnterpreteerd worden.

Het platform vergadert tweewekelijks. Zo kan binnen een korte tijdsspanne – na het eventuele onderzoek van de financiële voorwaarde – een antwoord gegeven worden aan de begunstigde(n).”

5.3.2. Toepassing op het voorliggende verzoek

De Geschillencommissie wijst erop dat de verzoekster een aanvraag om af te zien van terugvordering kan indienen bij verwerende partij, indien zij meent aan de voorwaarden voor een kwijtschelding te voldoen (cf. artikel 103, §2 Groeipakketdecreet). Het is aan verwerende partij om op vraag van verzoekster dit onderzoek te voeren en hiervoor de vereiste documenten over te maken. Het behoort niet tot de bevoegdheid van de Geschillencommissie om dit onderzoek te voeren.

5. Beslissing

Gelet op het Decreet van 27 april 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BS 31 juli 2018), artikelen 104-114;

Gelet op het Besluit van 29 juni 2018 van de Vlaamse Regering betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan;

Na beraadslaging en om al de voormelde elementen, oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering van de verzoekster ontvankelijk doch **ongegron**d is, in die zin dat het startbedrag geboorte voor het kind..... ten onrechte werd toegekend ten bedrage van 1.190,68 EUR, rekening houdend met artikel 47, 7°, van het BVR Rechtgevend kind. De terugvordering van verwerende partij d.d. 10 juli 2023 is bijgevolg correct.

Daarenboven kan er ook een onderzoek gedaan worden naar een eventueel recht op startbedrag geboorte voor het kind geboren in Portugal. Verzoekster kan zich hiervoor richten tot: General Directorate for Social Security: DIREÇÃO-GERAL DA SEGURANÇA SOCIAL Largo do Rato, n° 1 1296-144 LISBOA Direção Geral da Segurança Social - segsocial.pt: [org_2301_pt_en.pdf \(missoc.org\)](https://www.segsocial.pt/org_2301_pt_en.pdf).

De Geschillencommissie wijst erop dat de verzoekster een aanvraag om af te zien van terugvordering kan indienen bij verwerende partij, indien zij meent aan de voorwaarden voor een

kwijtschelding te voldoen (cf. artikel 103, §2 Groeipakketdecreet). Het is aan verwerende partij om op vraag van verzoekster dit onderzoek te voeren en hiervoor de vereiste documenten over te maken. Het behoort niet tot de bevoegdheid van de Geschillencommissie om dit onderzoek te voeren.

Aldus uitgesproken te Brussel op **20 oktober 2023**;

De commissie was samengesteld uit:

De heer Herman Verlinden, voorzitter;

Mevrouw Linda Aerts (Opgroeien regie) en de heer Peter Keustermans (MyFamily), leden;

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waaronder één exemplaar voor elke partij.

Er kan beroep tegen deze beslissing worden ingesteld bij

De partijen beschikken hiervoor over een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de derde dag na de datum van de kennisgeving van deze beslissing (art. 115, § 1, eerste lid van het Decreet van 27 april 2018 en art. 22, derde lid van het Besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018).

De voorzitter

De secretaris

H. Verlinden

M. Serlippens